

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (yhden tuomarin kokoonpano)
7 päivänä toukokuuta 2003

Asia T-278/01

Eric den Hamer
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Arviointikertomus – Kumoamiskanne – Vahingonkorvauskanne

Täydellinen teksti ranskan kielellä . . . . . II - 665

Aihe: Kanne, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan ensinnäkin kumoamaan päätös, jolla tehtiin kantajaa koskeva arviointikertomus vuosilta 1995 – 1997, ja toiseksi velvoittamaan komission korvaamaan muun muassa kyseisen kertomuksen viivästymisestä aiheutunut vahinko.

Ratkaisu: Komissio velvoitetaan maksamaan kantajalle 3 000 euroa. Kanne hylätään muilta osin. Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Arviointi – Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen – Sääntöjenvastaisuus, josta ei voi aiheutua arviointikertomuksen kumoamista (Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

2. Henkilöstö – Arviointi – Arviointikertomus – TuomioistuINVALVONNAN rajat (Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

3. Henkilöstö – Arviointi – Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen – Henkisen kärsimyksen aiheuttanut virkavirhe (Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

4. Henkilöstö – Arviointi – Arviointikertomuksen vahvistaminen – Määräaika – Toimielimen sisäisillä säännöillä vahvistettujen määräaikojen ehdottomuus (Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

5. Henkilöstö – Ylennys – Ansioiden vertailu – Arviointikertomusten huomioon ottaminen – Puutteellinen henkilökansio – Sääntöjenvastaisuus, joka on mahdollista korjata virkamiehen ansioita koskevien muiden tietojen olemassaololla – Edellytykset (Henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artikla)

1. Jos kyseessä eivät ole poikkeukselliset olosuhteet, arviointikertomusta ei voida kumota pelkästään sillä perusteella, että sen vahvistaminen on viivästynyt. Vaikka arviointikertomuksen vahvistamisessa tapahtunut viivästyminen voi synnyttää kyseessä olevalle virkamiehelle oikeuden saada korvauksia, tämä viivästyminen ei

voi vaikuttaa arviointikertomuksen pätevyyteen, ja näin ollen olla perusteena sen kumoamiselle.

(ks. 32 kohta)

Viittaukset: asia T-15/96, Liao v. neuvosto, 6.11.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-329 ja s. II-897, 34 ja 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

2. Arvioijilla on hyvin laaja harkintavalta niiden henkilöiden työhön liittyvissä ratkaisuisissa, joita niiden on arvioitava. Tosiseikkoja koskevia ilmeisiä virheitä ja harkintavallan väärinkäyttöä lukuun ottamatta yhteisöjen tuomioistuinten tehtävänä ei ole sen valvominen, onko virkamiehen ammatillisesta pätevyydestä suoritettu arviointi perusteltu, kun se sisältää monitahoisia arvoarvostelmia, joita ei niiden luonteen vuoksi voida tarkistaa objektiivisella tavalla.

(ks. 58 kohta)

Viittaukset: asia T-187/01, Mellone v. komissio, 12.6.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-81 ja s. II-389, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

3. Siitä, että virkamiehen henkilökansioista puuttuu hallintoviranomaisen tekemän virheen takia arviointikertomus, voi aiheutua henkistä kärsimystä, jonka vuoksi virkamiehellä on oikeus saada vahingonkorvauksia, jos tämä on vaikuttanut hänen urakehitykseensä tai jos tästä puutteesta on aiheutunut hänelle epävarmuutta tai hänen ammatilliseen tulevaisuuteensa liittyvää huolta.

(ks. 82 kohta)

Viittaukset: yhdistetyt asiat T-78/96 ja T-170/96, W v. komissio, 28.5.1998 (Kok. H. 1998, s. I-A-239 ja s. II-745, 233 kohta).

4. Oikeuskäytäntöä, jossa myönnetään henkilöstösääntöjen 43 artiklan sanamuoto huomioon ottaen komissiolle kohtuullinen määräaika virkamiestensä arviointikertomuksen laatimista varten, ei voida soveltaa silloin, kun komissiota oikeudellisesti sitovissa säännöksissä asetetaan arviointimenettelyn etenemiselle täsmällisiä määräaikoja.

(ks. 88 kohta)

5. Arviointikertomus on ehdottomasti huomioon otettava seikka aina kun virkamiehen esimiehet arvioivat hänen urakehitystään. Vaikka arviointikertomuksen puuttuminen voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa korvata virkamiehen ansioita koskevilla muilla tiedoilla, näiden muiden tietojen on täytettävä tietyt edellytykset, joiden täytyminen vastaajana olevan toimielimen on näytettävä toteen; joka tapauksessa arviointikertomus, joka ei ole lopullinen ja jonka asianomainen on lisäksi riitauttanut, ei sellaisenaan voi toimia mainittujen muiden tietojen lähteenä.

(ks. 95 kohta)

Viittaukset: asia T-202/99, Rappe v. komissio, 5.10.2000 (Kok. H. 2000, s. I-A-201 ja s. II-911, 38, 40, 52 ja 56 kohta).